

De mensen die het stadion maken

VERPLICHT VIERKANT

Elke zondag om 19.00 uur zitten ook zij met een bord op schoot voor de televisie. Nee, niet zoals half Nederland voor het Eredivisiespektakel, maar om de velden te bestuderen. Om te beoordelen of hun mat wederom het mooist van allemaal erbij ligt. Want goed gras is een kunst, maar fantastisch gras is een vak.

Remy de Milde, Henk Sterrenberg en Abdoel Boutahar zijn de groundsman van De Kuip. Echte grassmasters, want de gerenommeerde Engelse weblog blog.sport.co.uk plaatste hen op de derde plek van de ranglijst met beste voetbalvelden van Europa. Achter Real Madrid en Arsenal. En dat zorgt er voor dat behoorlijk wat media over de vloer komen de laatste tijd. De heren genieten van de aandacht voor hun kindje. Want zo voelt het. "Je moet het constant vertroetelen," lacht Remy. In hun 'kantoor', een van de witte containers op het terrein, vertellen ze honderduit over maïrchtigen, superzaad en hun liefde voor gras.

Plotseling realiseert Abdoel zich dat hij zich vanochtend niet heeft geschoren. Hij verexcuseert zich even, om vijf minuten later, geschoren en wel weer aan te schuiven: alles voor het plaatje.

Ijdeluiten

De mannen zijn ijdel. Voor de esthetiek van de wei van Feyenoord moet de wereld wijken. Remy: "Het veld bestaat oorspronkelijk uit 60% Engels raaigras en 40% veldbeemd. Omdat we alleen met Engels raaigras inzaaien, is de verhouding inmiddels nog meer die kant op gegaan. Het ziet er op televisie gewoon het mooist uit. En voor de voetballers heeft het ook een psychologisch effect. >>>>

“Alles voor het plaatje”

»»»» Als die gasten de tunnel uitkomen en ze voelen dat het gras goed is, dan hebben ze de wedstrijd al voor 90% gewonnen.”

Wat de drie heren met gras hebben? “Ik ben er mee geboren,” vertelt de oudste van de drie die 33 jaar het gras van VV Hoekse Boys maaide en sinds 2 jaar de trainingsvelden van Feyenoord 1. “Kijk, ik hou van mijn vrouw, maar net zo veel van het gras. Ze grapt wel eens dat ik mijn bed lekker op het voetbalveld neer moet zetten en daar moet gaan wonen.” Abdoel, van origine boer, herstelde voor het eerst het toegetakelde veld in De Kuip na een Europacupwedstrijd in 2000. Hij ging niet meer weg. En Remy, twaalf jaar lang greenkeeper op een golfbaan, werkt nu twee jaar in het stadion. “Dat was wel even wat anders,” brandt hij los, “op de golfbaan kon ik wat creatiever maaien. Ik had te maken met waterpartijen, hellingen, bunkers, schelpenpaden, flora en fauna. Hier maai je altijd op dezelfde manier: blokken. Dat is altijd al zo geweest. In de winter wel zo’n vier tot vijf millimeter langer dan in de zomer, maar altijd verplicht vierkant. Stiekum zou ik wel eens cirkels willen maaien of zo, maar dat mag niet. Daar heb je het weer, niet mooi op tv.”

Ondergeschoven kindje

Door de bank genomen wordt het gras anderhalf uur per twee weken bespeeld. De overige

driehonderdvierendertigeneenhalf uur heeft de mat hard nodig om weer op adem te komen en in topconditie te raken. En hoe beter Feyenoord het doet - hoe vaker de ploeg dus moet spelen - hoe minder hersteltijd het gras heeft. “Het is toch altijd groen” is de algemene gedachte, maar wat denk je dat al die slidings veroorzaken?” moppert Henk. Abdoel: “Deze week zitten we er echt doorheen. We zijn met drie man al een week bezig. Gisteren hebben we de hele dag met een riek gelopen en vandaag gaan we met z’n drieën doorzaaien.”

“De Kuip heeft kritische gebruikers,” licht Remy de perfectie toe. “Een halve centimeter voelen ze. In de winter laten we het liever wat langer, want dan is het veld beter tegen vorst bestand. Deze week zijn we ook weer wat hoger gegaan. En ja, dan moet onze teammanager even om de tafel met een afgezant van de trainer. We hebben onze redenen om omhoog te gaan met de maaistand. En als ze verliezen, dan hebben wij het gedaan of de scheids.”

Geheimen

Het veld is opgebouwd uit puur zand, waarin organisch materiaal is verwerkt. Dat houdt de voeding vast en voert het water snel af. De balans ligt in de mix. Louter kleiveld of veen zorgt voor plassen. Een geheim voor het Finale

Champions League-waardige gras hebben de heren verrassend genoeg niet. Of is dat valse bescheidenheid? “Het is geluk. We gooien er niet met onze pet naar. We hebben een naam hoog te houden. Onze voorganger heeft het mooi gehouden, wij willen dat doorzetten. Het moet mooi blijven.” En dan komt de aap uit de mouw; mouwen opstropen. “Eén ding is wel dat we heel goed de schade na lopen na een wedstrijd. Daar zit heel veel tijd in. En het doorzaaien. Vroeger zaaiden we misschien twee of drie keer. Nu zaaien we zes, zeven of acht keer.”

Naast geluk, inzet, precisie en discipline is er nog een geheim; het gaskanon. “Als wij zaaien komen er allerlei kraaien en postduiven af op de zaden,” vertelt Henk. “Vooral die kraaien schoffelen alles om. Als je een dag niet bent geweest, ziet het veld zwart van de vogels. Het gaskanon doet dan wonderen. Overigens, nu we het toch over dieren hebben, mollen en konijnen hebben we niet. Ja, bij mij op Varkenoord wel, maar niet in het stadion.” Remy: “Doordat we zijn overstapt van chemische meststof op organisch biologische meststof, komt er wel steeds meer bodemleven in het veld. Wormenpoep is vettig. We zullen dus ook hier er op moeten letten dat dit niet de spuigaten uitloopt. En niet te vergeten gebruiken we veel nieuwe apparatuur om het gras te optimaliseren.”

“Als ze verliezen,
dan hebben wij het gedaan
of de scheids.”

van links naar rechts: Henk Sterrenberg, Remy de Milde en Abdoel Boutahar

Grasmogelijkheden

De Kuip ontkomt er niet aan om mee te gaan in wensen en behoeften van externe partijen die bedrijfsevents en concerten organiseren. “Liever concerten dan bedrijven,” zegt Abdoel met pijn in zijn hart. “Bij concerten is de druk op de mat overal gelijk. Funest zijn bedrijven-toernooien medio juni en juli. Dan gaat het veld écht verrot.” Maar het mooie van gras is dat het waanzinnig sterk spul is. Daar kan heel veel mee.

Er zijn nu zelfs ook nieuwe zaden die kiemen met 5 graden. “Afgelopen winter hebben we in een ander stadion gespot dat ze een doek gebruikten om gras te kunnen laten kiemen in de tijd dat het vriest,” weet Remy nog. “Dat hebben we toen ook bij ons geprobeerd. We zijn de winter uitstekend doorgekomen. Als het dit jaar wederom zo koud wordt, doen we het opnieuw. Het hele jaar zijn we bezig de natuur na te bootsen. Na een wedstrijd zetten we gelijk onze

assimilatieverlichting op het veld, die ervoor zorgt dat het gras blijft groeien onder welke weeromstandigheden dan ook. Alle groeifactoren zoals licht, temperatuur, water, lucht, CO₂ en voeding worden bij deze techniek bijgehouden om de optimale grasgroei te realiseren. Want voor het ‘heilige gras’ zijn zon en wind het allerbelangrijkst.” Gelukkig maar dat De Kuip dakloos is. <<<<<